

РЕШЕНИЕ

№ 6177

гр. София, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5801** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. И. И., чрез процесуалния му представител адв. П., срещу Решение № 20110857 от 09.05.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав, по НАХД № 2700/2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 20-4332-011069 от 02.07.2020 г., издадено от началник група „Пътна полиция“ към Столичната дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с което на основание чл. 179, ал. 2, пр. 2 от ЗДвП на И. И. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 174, ал. 3, пр.2 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за извършено нарушение по чл. 174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП и са отнети 12 контролни точки.

Касаторът оспорва решението като неправилно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че СРС не е извършил подробен анализ на доказателствената съвкупност, а се е

ограничил единствено с посочване на обстоятелството, че последната е вътрешно непотиворечива относно подлежащите на доказване факти. Въз връзка с това счита, че обжалваният акт не съдържа мотиви. По отношение на нарушението по т.2 от НП сочи, че в НП липсва прецизно отразяване на нарушената разпоредба и по-конкретно коя от двете форми на изпълнително деяние е осъществена, с което е нарушено правото на защита на санкционираното лице. Иска от съда да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да се отмени НП № 20-4332-011069 от 02.07.2020 г., издадено от ОПП- СДВР.

Отвeтникът Отдел "Пътна полиция"- СДВР не представя писмен отговор по касационната жалба, не участва с представител при разглеждане на делото, нито писмено изразява становище в касационното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XX касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора.

Районният съд е приел, че на 22.06.2020 г., около 12:28ч. в [населено място] по пл. „Независимост“, с посока на движение от [улица]към [улица], И. И. управлявал собствения си л.а. „С. Й. Р.“, с ДК [рег.номер на МПС] , като поради неподдржане на достатъчно дистанция с движещия се пред него л.а. „С.“ с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от В. Г., е реализирал леко ПТП с намиращото се пред него МПС. И. отказал да бъде тестван с дрегер за наркотични вещества Д. Т. 5000 №0001 от пристигналия на място екип на ОПП-СДВР. Издаден му е талон за медицинско изследване №080126 за ВМА, на който е следвало да се яви до 16:20 ч. на 22.06.2020 г., но И. е дал кръв едва в 17:03 ч.

За констатираното нарушение е съставен АУАН, серия ГА № 241270/22.06.2020г., подписан без възражения. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН, респ. издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения - спазени са императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и сроковете за издаването на двата акта по чл. 34 от ЗАНН. Нарушенията са точно и ясно описани, отразени са обстоятелствата, при които са извършени, посочени са нарушените законови разпоредби. Съдът е приел за безспорно доказано, че от обективна и субективна страна водачът на МПС е осъществил съставите на вменените му нарушения по чл. 23, ал. 1 от ЗДвП и чл. 174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП, за което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. По тези съображения съдът е потвърдил наказателното постановление, като издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон.

Решението е правилно.

Въззивният съд е изпълнил процесуалното задължение по чл.13, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, като е събрал съгласно чл.107, ал.2 НПК вр. чл.84 ЗАНН доказателствата от значение за пълното и всестранно разкриване на обективната истина по случая. Преценил е, поотделно и съвкупността им, събраните и в административно-наказателното производство, и в хода на съдебното следствие доказателства, писмени и гласни, които са еднопосочни и достатъчни за установяване на обстоятелствата от предмета на доказване в определените с чл.102 НПК вр. чл.84 ЗАНН граници. Тъй като между тези доказателствени материални няма никакво противоречие, въззивният съд не е следвало по чл.305, ал.3, изр.2 вр. чл.317 НПК вр. чл.84 ЗАНН да се мотивира защо приема едни, а отхвърля други. Наличната доказателствена съвкупност, противно на оплакването на И., по безсъмнен начин установява извършените от него административни нарушения. Липсват оправдаващи го доказателства по.107, ал.3 НПК вр. чл.84 ЗАНН, които да не са събрани по чл.107, ал.2 НПК вр. чл.84 ЗАНН или да не са били съобразени съгласно чл.107, ал.5 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Въззивният съд е извършил дължимата се цялостна служебна проверка на законосъобразността на оспореното НП. Изводът си за осъществяване на приложените с НП състави по чл.23 и чл.174 от ЗДвП е извел, след като е установил наличие на всички изискуеми се от закона елементи от обективната и субективната негова страна.

Неоснователно е и възражението, че в т.2 от НП липсва прецизно отразяване на нарушената разпоредба и по-конкретно коя от двете форми на изпълнително деяние е осъществена. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН е посочена нормата, която е нарушена - чл. 174, ал. 3, пр.2 от ЗДвП, според която "водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000 лв."

В разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП между двете предложения е използван съюзът "или". Предвидено е да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършен тест с техническо средство или неизпълнението на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта. В АУАН и НП е описано подробно изпълнителното деяние "категорично отказва да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози и не е изпълнил предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване ...", като на водача е издаден талон за медицинско изследване във ВМА. В случая касаторът се е явил в лечебното заведение за изпълнение на предписанието със значително закъснение, което е препятствало контролната дейност и е равнозначно на отказ от даване на кръвна проба. Поради това правната квалификация на нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП в НП е правилна и правото на защита на касатора не е нарушено.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебно решение е правилно, не са налице основания за отмяна по чл. 348 от НПК и следва да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК,

Административен съд София – град, XX Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20110857 от 09.05.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав, по НАХД № 2700/2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.